

حوا

فصلنامه تخصصی زنان

ویژه‌نامه ۱۴۰۱

در من

قیامتی برپاست...

مرا بفوان

و دوباره زن بودن را

فریاد بزَن...

بسم الله الرحمن الرحيم

ویژه‌نامه‌ی دانشجویان جدیدالورود ۱۴۰۱ حوا

شنانامه

صاحب امتیاز: مینا اسحاقیان

مدیر مسئول: مانده داوودی

سردبیر: زینب سادات سیدالعسگری

دبیر: ساغر آصفی

صفحه آرا و طراح جلد: نرگس صادقی

نویسندگان و همکاران این ویژه‌نامه:

سمانه عزیزی، فاطمه عطایی

با تشکر از سرکار خانم سلطانی (مسئول دبیرخانه نشریات) و تمام دوستانی که صمیمانه ما را در چاپ این نشریه یاری نمودند

 valasr.bmui

 valasr_bmui

فهرست

سرمقاله

سخن سردبیر

رویای قابل لمس

دانشجو شدن، شروع فصل جدیدی از زندگی

ورود بدون برنامه، ممنوع

دانشگاه با مدرسه متفاوت

چند تکه حرف

آشنایی با پژوهشکده

معرفی واحد مطالعات زنان و خانواده

سر مقاله

کلامم را با نام خدایی آغاز می‌کنم که او را در همین نزدیکی و در همین لحظات حس می‌کنم و او را روشنگر مسیر و راهنمای راهم می‌دانم. خدا را شاکرم که قلمی در دست گرفته ام و توفیق مهمان شدن به اندازه چند جمله، در کنار شما را دارم.

همه ما انسان‌ها نیازمند به سلاح علم و آگاهی هستیم تا بتوانیم نادانی را از پا در آوریم و در مسیر رسیدن به هدفمان، راهی صحیح را بی‌پیماییم. علم و دانش دو بالی هستند که هر کدام از ما می‌توانیم با آنها تا بیکران پرواز کنیم ولی ارزش ما انسان‌ها با چگونگی به کارگیری این دو معین می‌شود. دین اسلام علم را چراغ عقل و بهترین هدایت می‌داند و هیچ گنجی را نافع‌تر از علم نمی‌داند. خیلی از ما با افراد عاقل و دانا برخورد داشته‌ایم که طرز گفتار و رفتار این افراد بیانگر عقل و درایت آنها بوده است. این افراد مانند شمعی هستند که می‌سوزند تا دنیای تاریک و جهل و نادانی را با دانش خود روشن و خفتگان را بیدار کنند.

علم و دانش دریچه‌ای است به دنیای پیشرفت و آگاهی که می‌تواند انسان را بر بال معجزه‌ی آسایش بنشاند و به اوج برساند. در عصر دانش و اطلاعات نه به راه رفتن بلکه به دویدن نیاز داریم تا هم پا و هم سو با جوامع پیشرفته، در حوزه‌های علمی، به فنون روز مسلح شویم و در برابر کسانی که قصد رسیدن به منافع خود را دارند، حرفی برای گفتن داشته باشیم. موفقیت یک انسان تنها زمانی رقم می‌خورد که خودش واقعا در این باره تلاش کرده و سعی کند موفقیت‌های بزرگی که در ذهنش به وجود آورده را تحقق بخشد و مسیر زندگی‌اش را دگرگون کند. باید باور داشته باشیم، اگر تلاش کنیم به هر چیزی که می‌خواهیم می‌رسیم و پله‌های موفقیت‌ها را یک به یک طی می‌کنیم. میزان تلاش ما روی خواسته‌های ما اثر می‌گذارد. یعنی هر چه میزان تلاش‌هایمان بیشتر باشد، خواسته‌ای هم که داریم بزرگتر می‌شود و هر چه میزان این تلاش‌ها کمتر باشد، خواسته‌های کوچکتری را هم به دنبال دارد.

و اینک این سوال که آیا تنها تلاش کافی است؟ قطعاً خیر. استفاده از ویژگی‌ها، «توانمندی‌ها» و علایق نیز می‌تواند ما را به سمت و سوی مثبتی هدایت کند و نقش ما بسیار در این اتفاق جدی‌تر است. ما در دانشگاه فرصت خوبی برای تقویت ابعاد مختلف خود و پیشرفت جامعه در جایگاه یک جوان دانشجو داریم. هر کسی که به دنبال موفقیت باشد می‌تواند با تلاش، بهره‌گیری از هوش، علم و امکاناتی که در اختیارش قرار می‌گیرد آن را بدست آورد. انسان زمانی به موفقیت می‌رسد که خودش را باور داشته باشد.

زینب سادات سیدالعسگری

سر دبیر نشریه حوا

رویای قابل لمس

نویسنده: فاطمه عطایی ترم ۵ مهندسی بهداشت محیط

دوست عزیزم سلام!

به جمع بزرگ خانواده علوم پزشکی اصفهان خوش اومدی.

خیلی بهت تبریک میگم که تمام زحمات ثمر بخش بوده و الان تو اینجا، در یک قدمی رسیدن به رویاها و اهداف.

هیجان و استرست رو هم برای روز اول دانشگاه درک می‌کنم، میدونم الان شاید هزار تا سوال داشته باشی و هزارتا دلشوره و فکر دیگه. آخه الکی که نیست تو الان رسماً وارد فصل جدیدی از زندگیت شدی، صفحه ای از کتاب زندگیت که واسه رسیدن بهش مثل خیلی از ماها شب بیداری کشیدی، گریه کردی، ناامید شدی ولی جا نزدی و ادامه دادی ...

الان من اینجا که یه که کوچولو در مورد این روایات که کاملاً قابل لمس شده باهم حرف بزنیم:

دوران دانشجویی شیرین‌ترین دوران زندگی هرکسی میتونه باشه، تو در اوج جوانی و ناپختگی با چالش‌هایی روبرو میشی که سخت و آسون

بودنش در نهایت تو و شخصیت رو می‌سازه. اینجا با آدم‌های زیادی از شهرها، استان‌ها و حتی کشورهای دیگه روبرو میشی که میتونند دوست‌های خوبی برات باشند که از بودنشون لذت میبری یا باعث بشن احساس ناراحتی بکنی و دلخوری برات بوجود بیاد. همه چیز به خود تو بستگی داره، تویی که تعیین می‌کنی با هرکسی چطور ارتباط بگیری. توصیه من اینکه که برای خودت یک چهارچوب مشخص داشته باش و زیاد با همه صمیمی نشو. در اولین قدم همیشه به خودت تکیه کن و خودت رو مسئول تمام مشکلات و چالش‌های روبروت بدون. دانشگاه فرصت خوبی میتونه برات باشه تا وابستگی به خانواده‌ات رو کمتر کنی و یاد بگیری که از اینجا به بعد مسئولیت زندگیت فقط و فقط روی دوش خودته و تنها کسی که پابه پای تو همیشه قراره بیاد، همین پاهای خودته. اوایل شاید احساس دلتنگی کنی اما اگه واقعا دوست داری که از لحاظ ذهنی کاملاً مستقل عمل کنی و بتونی در هر شرایطی بهترین تصمیم رو بگیری بهتره که احساسات رو کنترل کنی، مثلاً اگه خوابگاهی هستی سعی کن دیربه‌دیر بری خونه و یا اینکه کارهای اداری و مشکلاتی که توی دانشگاه برات بوجود میاد رو خودت پیگیری باش و حلش کن؛ اینطوری نمیدونی چه احساس خوبی بهت دست میده که خودت دیگه

دریاچه قشنگمون) میدونی که شاد زندگی کردن خودش یه هنره. پس این هنر رو همیشه تمرین کن و نذار رویای که برای رسیدن بهش سختی‌های زیادی کشیدی فراموش بشه رفیق عزیز من.

به امید یه گفت و گوی ندیده و صمیمی دیگه.

میتونی مشکلاتت رو یکی یکی حل کنی بدون اینکه از کسی کمک بخوای. مهارت نه گفتن رو حتما تمرین کن، یادگیر و عملی کن. تو قرار نیست همه رو از خودت راضی نگهداری، وقتی کسی خواسته‌ای از تو داره که برخلاف توانت هست، اون رو محترمانه رد کن.

اگر که قراره خوابگاه بمونی حتما توی انتخاب هم‌اتاقی‌ها دقت کن. هم‌اتاقی‌ها میتونند باعث بشن که بهترین روز های عمرتو توی خوابگاه بگذرونی. دست کم قراره یکسال باهاشون هم اتاق باشی، باید سعی کنی با فرهنگ و آداب زندگی مختلف بچه‌های دیگه کنار بیای و بقیه رو به خاطر عادات شخصی‌شون و یا طرز زندگی‌شون خدایی نکرده مسخره نکنی؛ خودت بهتر از هرکسی میدونی که آدم‌ها با هم متفاوت‌اند و انسانیت حکم می‌کنه آدم‌ها رو با تمام تفاوت‌ها و کم و کاستی‌هاشون بپذیریم و بهشون احترام بگذاریم.

مخارجت رو حتما مدیریت کن و سعی کن همیشه برای خودت یه پس انداز کوچیک داشته باشی. مثلاً زیاد خودت رو درگیر جشن تولد گرفتن برای دوستان و بیرون رفتن‌های آنچنانی نکن.

توی دانشگاه با فشار درس و پروژه های مختلف روبرو میشی که خیلی بیشتر از دبیرستانه اما تو نباید خودت رو ببازی، با تلاش و برنامه درست میتونی از پس همه این چیزا بر بیای.

در نهایت سعی کن از تک تک لحظاتت توی دانشگاه لذت ببری (از کلاس و درس و کتابخونه گرفته تا قدم زدن توی کوچه چارستان تا لب

REFERENCE

ورود بدون برنامه، ممنوع

نویسنده: سمانه عزیزی ترم ۵ بهداشت عمومی

و جزوه بینوا (اگر زحمت نوشتن آن را به خود داده باشید!) بروید، از همین الان قید معدل الف (معدل بالای ۱۷) و یادگیری عمیق را بزنید. فکر اینکه شب امتحان برای جمع‌بندی کل ترم کافی است را از سرتان بیرون کنید. در کلاس‌ها تنها گوش کردن کافی نیست بلکه باید حضور فعال داشته باشید. قطعاً روش مطالعه دروس تخصصی و عمومی متفاوت است پس لطفاً شما هم بین مطالعه آنها تفاوت قائل شوید. برای مطالعه دروس برنامه حجمی بریزید و در مرور مطالب استمرار و نظم داشته باشید. ارتباط با سال بالایی‌ها و بهره‌مندی از تجربیات‌شان به شما در پیدا کردن روش مطالعاتی مناسب کمک خواهد کرد.

در دانشگاه، شما دانشجویان عزیز محوریت آموزش هستید. به عبارت ساده‌تر، به خاطر تخصصی بودن دروس و تعداد زیاد سر فصل‌ها، اساتید تنها به نکات اصلی و کلیات اکتفا می‌کنند و این خود شما هستید که بایستی به منابع اصلی که اساتید معرفی می‌کنند مراجعه کنید.

این منابع که دست بر قضا همیشه هم فارسی نیستند و معمولاً از چندین کتاب مختلف هستند، به شما کمک می‌کنند که از حالت حفظ سطحی به یادگیری عمیق تر و درک درست تری برسید.

بدون شک از پرتکرارترین قول و قرارهای پایان ترم «قول دادن برای شب امتحانی نشدن و برنامه ریزی برای مطالعه در حین ترم» هست. اگر شما هم قصد کرده‌اید که فقط شب امتحان سراغ کتاب

«بری دانشگاه راحت میشی» اگر شما هم از آن دسته دانشجویانی هستید که به امید این جمله، منتظر راحتی و آسودگی بعد از کنکور (بخوانید غول بی شاخ و دم) هستید، متأسفانه قصد دارم این جمله به ظاهر دلنشین را نقض کنم.

احتمالاً نبود اجبار برای مطالعه دروس و نبودن امتحان‌های گاه و بیگاه باعث استفاده فراگیر از این جمله معروف شده است (به قدری فراگیر که حتی به مشاوران کنکور هم سرایت کرده است).

اجازه دهید این طور شروع کنم: حجم دروس دانشگاه از آن چیزی که فکر می‌کنید و احتمالاً تخمین زده‌اید، بیش تر است.

وارد شدن به هر محیط جدیدی برای هر کسی به سبک خودش با هیجان و نگرانی همراه است و اغلب عادت کردن به محیط جدید زمان‌بر هست. آزادی عمل بیش‌تر در دانشگاه و گاهی دوری از خانواده، باعث می‌شود کنترل زمان را از دست دهید. روش مطالعه دروس در دانشگاه و دبیرستان (دوران کنکور) متفاوت است. همه این موارد ممکن است باعث افت تحصیلی در ترم اول شود و این مسئله‌ی عجیب و جدیدی نیست؛ مهم این است که تلاش کنید تا از ترم‌های بعد معدل خود را بالا ببرید.

احتمالاً مطالعه آیین نامه‌ها و ارتباط با همیاران (سال بالایی‌های رشته خودتان که به پیچ و خم راه آشنا هستند و از زمان ثبت نام با شما همراه میشوند) از میزان سر درگمی و سوالات شما کم خواهد کرد. به عنوان مثال در آیین نامه آموزشی با قوانین موضوعاتی مثل طول مدت تحصیل، واحدهای

درسی، حذف و اضافه دروس، حضور و غیاب، انتقال و جابه جایی، مرخصی تحصیلی و انصراف از تحصیل و ... آشنا خواهید شد.

در آخر لطفاً به دانشگاه به عنوان مقوله‌ای برای پاس کردن و گذراندن چند واحد درسی نگاه نکنید.

محیط دانشگاه ایجاب می‌کند که شما به جز بالا بردن سطح علمی خود، فعالیت‌های دیگری را نیز در برنامه خود بگنجانید. از کارآموزی و کارهای پژوهشی-تحقیقی غافل نشوید. شرکت در سمینارها و همایش‌های دانشگاهی مختلف، عضویت در تشکلهای دانشجویی مختلف، مشغول شدن در نشریات و انجمن‌ها، آشنایی با نرم‌افزارهای مختلف، تقویت مهارت‌های اجتماعی و فردی و.... به شما هم در محیط دانشگاه و هم خارج آن کمک خواهد کرد.

آشنایی با پژوهشکده

هر دانشکده یک کمیته‌ی تحقیقات دانشجویی دارد که کارهای پژوهشی- علمی رو زیر نظر اساتید جلو می‌برن.

به علاوه، در سطح دانشکده و دانشگاه، انجمن‌های علمی- پژوهشی و پژوهشکده هم وجود دارد که اهالی علم و تحقیق دور هم جمع شدن و برای ارتقای سطح علمی خودشون و پیش برد اهداف علمی وسیع، فعالیت می‌کنن.

معرفی یکی از پژوهشکده‌ها:

پژوهشکده‌ی علوم و فنون تولید شهید دیالمه

بریم که به توضیح مختصری ازش داشته باشیم:

آموزش تحقیق و پژوهش مساله محور و نیاز محور به دانشجویان تا بتونن نیازی از کشور و مردم بر طرف کنن.

توی این پژوهشکده کارگاه‌های مختلف آموزش سرچ، پروپوزال نویسی، پتنت خوانی و... برگزار می‌شه.

با همت دانشجویان خروجی این کارگاه‌ها و آموزش‌ها، شرکت‌های دانش بنیان یا دانش کاربردی برای رفع نیازهای مردم در زمینه‌ی علوم پزشکیه.

مسئولین پژوهشکده علاوه بر حمایت افراد، گروه بندی، کمک به انتخاب موضوع، ارتباط با اساتید، ارتباط با گروه‌های دیگه و... رو برای دانشجویان انجام می‌دن.

در نهایت هم اگر پروپوزال علمی- کاربردی دانشجویان در سطح قابل قبولی قرار داشت، اون رو به مراکزی که حمایت می‌کنن تحویل می‌دن تا بره برای اجرا.

این پژوهشکده شش واحد یا بخش دارد:

زخم پوش، تجهیزات پزشکی، تجهیزات توانبخشی، کیت‌ها، داروسازی (مواد و فرمولاسیون) ، بهداشت

برای عضویت توی پژوهشکده و یا دریافت توضیحات بیش‌تر، با آیدی (@Miraaly) در تلگرام ارتباط بگیرین.

معرفی واحد مطالعات زنان و خانواده

اینجا، جوونه می‌زنیم و ریشه‌دار، رشد می‌کنیم.

یکی از برمودایی‌ترین واحدهای بسیج دانشجویی، واحد زنان و خانواده‌اس!

اگه درمورد بانوان، ازدواج، خانواده، فرزندآوری، تفاوت و حقوق زن و مرد و هرچیزی که توی این حوالی باشه، دغدغه و سوال داری، اینجا بهترین مکان برای گرفتن جواب و برطرف کردن دغدغه‌اس.

حقوق زن و مرد ذهنت رو درگیر کرده؟

دلیل نابرابری زن و مرد برات سوال شده؟ اصلا برابری دقیقا یعنی چی که فکر می‌کنی این وضع نابرابریه؟ مطمئنی معیارهای برابری و عدالت، همین چیزیه که تو فکر می‌کنی؟

می‌دونی نظر اسلام در این مورد چیه؟ چیزی که توی جامعه هست نظر اسلامه یا نه، هنوز چیزی که اسلام می‌گه به طور کامل برقرار نشده؟

این مکتب فمینیسم از کجا اومد، برای چی اومد؟! این برابری برابری

و حقوق زن که می‌گن و گوش دنیا رو کر کرده، درسته یا توهمی بیش‌تر نیست؟!

خودمون باید برای تناسب حقوق زن و مرد توی جامعه تلاش کنیم یا باید بذاریم یکی بیاد این کار رو بکنه؟

خود ما بانوان چقدر توی وضع موجود مقصریم؟

و هزارتا سوال دیگه...

می‌خوای تا ابد این سوالات توی ذهنت جولان بدن یا به نظرت دیگه وقتشه براشون جواب بگیری؟

یه پیشنهادی برات دارم:

دیدنی وقتی خودت می‌ری دنبال جواب یه سوال و پیداش می‌کنی، چقدر بهتر می‌فهمیش و توی ذهنت می‌مونه؟

توی واحد زنان با همدیگه می‌گردیم دنبال جواب سوال‌هامون تا بهشون برسیم. این طوری خیلی بیش‌تر به پاسخش اعتقاد پیدا می‌کنیم و

می‌تونیم به بقیه هم توی این زمینه‌ها کمک کنیم تا گره‌های ذهنی‌شون باز بشه.

اینجا ما با کمک و ایده‌های شما یه سری جلسه‌ی هم اندیشی، میزگرد، تربیون آزاد، هرچی که اسمش رو بذاری، برگزار می‌کنیم تا با همدیگه و کنار هم پاسخ درستی به دغدغه‌هامون بدیم.

توی این جلسه‌ها کسی برای اون یکی نتیجه‌گیری نمی‌کنه، بحث می‌کنیم و هرکس نتیجه‌گیری خودش رو داره.

مهم‌ترین نکته می‌دونی چیه؟ اینکه اینجا با وجود شما جون می‌گیره و رشد می‌کنه؛ با پیشنهادها و ایده‌های جذاب شما درمورد اینکه برای چه موضوعی چه کاری انجام بدیم. فقط این نیست!

واحد مطالعات زنان و خانواده یه نشریه هم داره. نشریه‌ی تخصصی زنان به نام حوا. همین نشریه‌ای که برای جدیدالورودها و ویژه‌نامه منتشر کرده و شما در حال خوندنش هستی!

اینجا می‌تونی دست به قلم بشی و درمورد دغدغه‌هاات بنویسی تا بقیه بخونن؛ می‌تونی درمورد چیزی که می‌دونی برای بقیه روشنگری کنی؛ می‌تونی حرفات رو بزنی تا بقیه بشنون.

اینجا حال خوب داریم، حال بقیه رو هم خوب می‌کنیم. به مناسبت روز زن، حال بانوان اطرافمون رو خوب می‌کنیم. می‌دونستی به مناسبت روز دختر، به دختران دانشگاه کتاب هدیه دادیم؟! بیا و بگو چه کارهای جذاب دیگه‌ای می‌تونیم انجام بدیم تا خوشحالی رو توی صورت و لبخند رو روی لب‌های دخترها و زنان اطرافمون بیاریم.

اینجا منفعل نیستیم؛ به اتفاق‌های داغ زنانه واکنش نشون می‌دیم که بگیم ما هم هستیم، حواسمون به دور و برمون هست، خطا رفتن و خطا کردن هیچ کس از زیر ذره‌بین ما پنهون نمی‌مونه؛ که بگیم ما دانشجوییم و صدامون کل کشور رو می‌گیره اگه اراده کنیم؛ تصمیممون دنیا رو می‌لرزونه اگه دست به زانو بذاریم و بلند بشیم؛ حرف‌هامون لرزه می‌ندازه به تن اون‌هایی که می‌خوان ذره‌ای از ارزش و جایگاه زنان کم کنن، اگه قلم دست بگیریم و نقد کنیم.

خلاصه که می‌تونیم کلی جلو ببریم، اگه دستمون توی دست همدیگه باشه. فرقی هم نداره چه عقایدی داری، همین که دغدغه‌ات مواردی باشه که گفتیم، توی جمع ما جا داری... (:

اثر: زینب سادات سیدالعسگری

جهت انتقادات و پیشنهادات و
کسب اطلاعات بیشتر به منظور
همکاری، به آیدی زیر در پیام‌رسان
تلگرام و بله مراجعه فرمایید

(@Seyedolasgari)

با ما همراه باشید
راه‌های نرفته‌ای که باید رفت...